

[Brusvang]

derfor mener jeg, selv om jeg måske er lidt provokerende i min fremstilling, at det er berettiget efter socialdemokratiets karakteristik. Lad mig først se på socialdemokratiets stilling.

Det er ganske klart for enhver, at der er spændinger i den socialdemokratiske gruppe. Der er en venstrefløj, der spænder ben for den øvrige del af gruppen, og derfor fremtræder socialdemokratiets talsmænd, hvad enten det er hr. Anker Jørgensen eller hr. Ivar Nørgaard, med Europa-politiske holdninger, der for mig at se er vaklende, er tøvende, er ubesluttsomme.

Lad mig herefter vende mig til mine udmærkede folketingskolleger fra venstre. Det er oplagt, at de er kvalificeret interesseret i landbrugspolitikken. Mine ærede kolleger fra det konservative folkeparti har en særlig interesse for industripolitikken, men der er kun ét parti, nemlig centrum-demokraterne, der virkelig helhjertet har et europæisk engagement. Vi er det eneste virkelige proeuropæiske parti. Jeg tror også at kunne sige, at hr. Erhard Jakobsen er den eneste virkelig kendte Europa-politiker. CD viger ikke tilbage for at betegne sig selv som »Folkebevægelsen for EF«.

CD går ind for udvidelse af det europæiske fællesskab. Vi vil meget gerne have Spanien og Portugal og Norge og Sverige med. Det er også i fuld overensstemmelse med Romtraktatens indhold, som udtrykkelig giver hjemmel for, at alle europæiske lande med et demokratisk system kan komme med.

Det valg, vi skal have til Europa-Parlamentet, er jo ikke spørgsmål om ja eller nej til EF. Vi er og vi forbliver i EF. Vi har i EF nogle fortrinlige institutioner – vi har Europa-Parlamentet, vi har Kommissionen og Ministerrådet – og dette er et fortræffeligt internationalt arbejdsredskab. I henhold til Romtraktatens artikel 149, stk. 2, kan der vedtages EF-forordninger med direkte lovkraft i medlemslandene. Dette er også nødvendigt for at løse internationale problemer. Det må være åbenlyst for enhver, at f.eks. forureningsproblemer og miljøproblemer ikke kan løses i det enkelte land, men må løses på internationalt plan. Den forurening, der gør den norske sne grå, som ødelægger de norske og de svenske skove, den kommer ikke fra de danske industriskorstene, men fra Mitteleuropa, fra de store industriområder

der. Det ville være totalt konkurrenceforvridende, om vi her i landet gennemførte en streng miljølovgivning, hvis en tilsvarende ikke blev gennemført i de øvrige lande.

EF bliver af modstandere beskyldt for at ville have en Europahær. Det er vrøvl. Den har vi fået allerede i 1945. For CD er EF og NATO to alen ud af ét stykke. Vi sikrer vor økonomiske uafhængighed af Sovjet gennem vort medlemskab af EF, og vi sikrer vor militære uafhængighed af Sovjet gennem NATO.

Modstanderne siger, at EF ødelægger dansk kultur. Det er det rene vrøvl. Det er først og fremmest her i landet, der findes kræfter, der er samfundsnedbrydende, kræfter, der nedbryder dansk kulturarv. Men Europa-Parlamentet og valget hertil er ikke et spørgsmål om stillingtagen til den europæiske union, det er ikke spørgsmålet om stillingtagen til varetøret. Det spørgsmål skal naturligvis til sin tid afgøres i det danske folketing.

Europa-Parlamentet er et debat- og idéforum. Det er her, man bliver hørt af Ministerrådet, således at Parlamentet kan vejlede Ministerrådet. Det er et kontrolorgan. Der stilles hvert år 2.000 skriftlige og 1.000 mundtlige spørgsmål. Enhver sag fra Ministerrådet kan bringes i Europa-Parlamentet til debat. Det er her, de europæiske medier kan følge, hvad der foregår i EF.

CD er positivt indstillet over for visionen om en europæisk union. Det er strålende, at der er internationale politikere, der vil ofre kræfter herpå. Derfor har vi med glæde gjort os bekendt med den erklæring, som blev vedtaget på topmødet i juni 1983 i Stuttgart. Vi har med glæde gjort os bekendt med indholdet af Europa-Parlamentets unionsudkast, således som det blev lavet på grundlag af Spinellirapporten. Derfor er jeg også nødt til at sige: selv om dette ikke er dagens politik, selv om dette måske først bliver virkelighed om 25 eller 50 år, må jeg erklære mig fundamentalt uenig i indledningen til det dagsordensforslag, der er fremsat. Dette kan ikke være den politik, som er CDs. Partiformanden, hr. Erhard Jakobsen, og jeg har i ind- og udland givet udtryk for de stik modsatte synspunkter, og vi kan derfor selvfølgelig ikke i dag stemme for dette dagsordensforslag. Vi har et hensyn at tage til de af vore kolleger, der sidder i regeringen, og som selvfølgelig vanskeligt kan stemme imod det,